

Ikšķiles vidusskolas 10. klases skolnieces

Amandas Danas Stugles

Mana kā Valsts prezidentes uzruna Latvijas dzimšanas dienā

Labvakar!

Latvijas iedzīvotāji sēžas pie svētku galda, lai atzīmētu neatkarīgas Latvijas 99. dzimšanas dienu.

Latvijas iedzīvotāji sēžas pie svētku galda, lai kopīgi atcerētos vēstures notikumus un mācītu bērniem cienīt tos!

Latvijas iedzīvotāji sēžas pie svētku galda, lai kopīgi baudītu mammas vai vecmamas, vai varbūt visas ģimenes kopīgi gatavotos latviešu ēdienus!

Latvijas iedzīvotāji sēžas pie svētku galda, lai uzklausītu prezidenta runu Latvijas 99. dzimšanas dienā!

Šī mums visiem ir īpaša diena! Latvija ir vien soļa attālumā no 100. gadadienas. Tomēr, skatoties uz visu Latvijas vēsturi kopumā un arī ielūkojoties pasaules vēsturē, 100 gadi ir ļoti mazs skaitlis. Taču vai mums ir jāskatās tur, kur mēs neesam? Nebūt ne! Jo mēs visi taču esam šeit! Mēs esam soļa attālumā no Latvijas simtgades. Mēs esam šeit kopā, un mēs esam kas daudz ievērojamāks nekā maza tauta, kas daudz ievērojamāks nekā vien 100 gadi! Mēs esam visvarenākā un visspēcīgākā tauta mūsu katra sirdī! Un mums nevajag ne ieročus, ne bruņotu karaspēku. Mēs varam kailām rokām doties kaujā, jo mēs esam varena tauta! Kā, piemēram, atceroties Barikāžu laiku, kad tie, kas nostājās pret valsts neatkarību, centās atjaunot jau zaudēto varu. Tas bija pagrieziena punkts, kā arī ļoti svarīgs tautas pašapziņas un gribas izpausmes brīdis, kad cilvēki bija apņēmības pilni nosargāt savu zemi. Tā bija nevardarbīgās pretošanās izpausme, masveidīga gatavība aizsargāties bez ieročiem, kad cilvēki izveidoja barikādes apkārt Augstākajai Padomei, Ministru padomei, pie Televīzijas un citiem stratēģiski svarīgiem objektiem Rīgā, arī Ulbrokā, Siguldā, Liepājā, Kuldīgā un citur. Tikai kopīgiem spēkiem un kopīga gribasspēka vadīti, latvieši atguva valstisko neatkarību. Mēs par to esam ļoti pateicīgi ikvienam neatkarības atbalstītājam

Mēs visi esam kā liela ģimene, mēs cits par citu esam gatavi celties un krist! Un, ja kādam šie vārdi neraisa asaras acīs un neliek aizdomāties par mūsu tautas vērtībām un spēku, tad man jāsaka: “Vai tu patiesi mīli savu zemi un savu tautu?” Un, ja šie vārdi tevī ievieš šaubas, tad neuztraucies! Mēs iemācīsimies citam par citu celties un krist. Mēs būsim visvarenākā tauta, un mēs būsim kā viena liela ģimene, un mēs varēsim uzvarēt jebkurā kaujā ar savām sirdīm, ar saviem prātiem un vienotības izjūtu! Par to es esmu pārliecināta! Es esmu vairāk nekā pārliecināta!

Un mums kā tautai katrs gads ir nozīmīgs un svarīgs. Tādēļ 100 gadi ir neiedomājami daudz. Tā nav vien viena necila un viegli aizmirstama vēstures lapaspuse. Tā ir ļoti smaga, emocionāla, notikumiem bagāta un raiba lapaspuse katra dzīves grāmatā! Un vēl jo vairāk, mēs katrs esam viena lapaspuse no šīs notikumiem bagātās grāmatas! Mēs katrs ar savu attieksmi, atmiņām un ar savu patriotismu esam LATVIJA! Un vai Jūs varat nepiekrīt?